

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شو کای هوان، کارشناس مسائل بین الملل و دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل از دانشگاه دولتی بلاروس
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: علی کاظمی
۰۱ جون ۲۰۲۰

بی قراری فزاینده ترمپ، زلنسکی را در معرض خطر قرار می دهد

مقدمه:

به نظر می رسد ترمپ در مورد مسئله اوکراین و روسیه، بیش از پیش ناآرام و بی قرار شده است. او در تاریخ ۲۵ می (جوزا)، در شبکه های اجتماعی اظهاراتی را منتشر کرد و در آن، هم ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه و هم ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین را به شکلی یکسان مورد انتقاد شدید قرار داد. ترمپ ابتداء پوتین را به دلیل پرتاب راکت و پهباد به شهرهای اوکراین سرزنش کرد و گفت که اگرچه همیشه با پوتین رابطه خوبی داشته، اما رفتار کنونی او «دیوانهوار» است. با این حال، در مقایسه با انتقادهای نسبتاً معمول از پوتین، حملات او به زلنسکی بسیار شدیدتر بود. او صریحاً اعلام کرد که اظهارات زلنسکی هیچ فایده ای برای اوکراین ندارد و هر کلمه ای که می گوید، در دسر ایجاد می کند. او حتی با لحنی تقریباً دستوری از زلنسکی خواست که فوراً صحبت کردن را متوقف کند. انتقاد همزمان ترمپ از روسیه و اوکراین، اقدامی بسیار نادر است و برای تحلیل اظهارات او، باید به اهدافش توجه کرد.

بخشی از انتقاد ترمپ از روسیه، به دلیل پاسخگوئی به فشارهای افکار عمومی داخلی و جلوگیری از برچسب «همدستی با روسیه» از سوی حزب دموکرات است. از زمان روی کار آمدن ترمپ، سیاست‌های او در قبال روسیه همواره مورد بحث و جدل بوده است، به ویژه این که او ادعا کرده بود که با استفاده از روابط شخصی خود با پوتین، می‌تواند روابط امریکا و روسیه را بهبود بخشد و به درگیری روسیه و اوکراین پایان دهد، اما تاکنون به نتیجه ملموسی دست نیافته است.

حملات هوائی ارتش روسیه به بیش از ۳۰ شهر اوکراین، از جمله کیف، در روزهای ۲۴ و ۲۵ می (جوزا) که منجر به کشته شدن دست‌کم ۱۲ غیرنظامی شد، از نظر ترمپ بی‌احترامی به تلاش‌های او برای میانجی‌گری تلقی می‌شود. بنابراین، او امیدوار است با انتقاد از روسیه، به این کشور یادآوری و تأکید کند که با طرح «دستیابی سریع به صلح» که توسط امریکا پیشنهاد شده، همکاری کند. به همین منظور، ترمپ در حال بررسی اعمال تحریم‌های بیشتر علیه روسیه در این هفته است تا فشار بر این کشور را افزایش دهد.

در مورد اوکراین، امتناع زلنسکی از مصالحه در برخی مسائل کلیدی، باعث شده تا نارضایتی ترمپ به اوج خود برسد. از نظر ترمپ، این نگرش سرسختانه زلنسکی، مانند درخواست خروج کامل نیروهای روسی از مناطق مورد مناقشه، باعث شده تا مذاکرات به بن‌بست برسد و بی‌نتیجه ماندن مذاکرات استانبول، اعتبار ترمپ را خدشه‌دار کرده است.

ترمپ عمیقاً امیدوار است با ایجاد یک وضعیت «باخت-باخت» که در آن هر دو طرف روسی و اوکراینی متضرر شوند، آن‌ها را مجبور به بازگشت به میز مذاکره کند تا بتواند با ایفای نقش «میانجی»، به کسب سرمایه سیاسی ادامه دهد. اما زلنسکی مانند یک «یاغی» غیرقابل کنترل، به هیچ وجه با برنامه‌های او همکاری نمی‌کند و این موضوع ترمپ را بسیار خشمگین کرده است. بنابراین، انتقاد ترمپ از زلنسکی، فراتر از یک نارضایتی معمولی است و بیشتر شبیه یک هشدار جدی به دلیل امتناع او از مصالحه است. لحن او در این انتقاد، بسیار تندتر از فشارهایی است که بر روسیه وارد می‌کند.

با توجه به اظهارات و تغییر نگرش اخیر ترمپ، به نظر می‌رسد که نارضایتی او از زلنسکی به حدی رسیده که نمی‌توان آن را نادیده گرفت. او نه تنها زلنسکی را به ایجاد دردسر از طریق اظهاراتش متهم می‌کند، بلکه تلویحاً اشاره می‌کند که اقدامات اوکراین بر روند صلح تأثیر می‌گذارد و در لایه‌لای سخنان، ناامیدی شدید خود را از زلنسکی نشان می‌دهد. اگر وضعیت به گونه‌ای که ترمپ انتظار دارد پیش نرود، او احتمالاً اقدامات عملی برای «مجازات» اوکراین انجام خواهد داد، مانند کاهش بیشتر یا حتی توقف حمایت نظامی از این کشور.

ترمپ معتقد است که اوکراین در پیشبرد تلاش‌های صلح با او همکاری نکرده است و او به عنوان رئیس‌جمهور امریکا، حق دارد رفتار اوکراین را «اصلاح» کند تا به منافع خود دست یابد. او می‌خواهد درگیری روسیه و اوکراین را کوتاه‌مدت کند و بحران اوکراین را در چارچوب بازسازی روابط امریکا و روسیه بگنجانند و اوکراین را به عنوان یک «کالا» قابل معامله در نظر بگیرد تا به «معامله‌ای» دست یابد که منافع امریکا را تأمین کند.

این نیت در واقع از قبل آشکار بوده است. با بررسی اقدامات اخیر امریکا، به نظر می‌رسد که «مجازات» ترمپ برای اوکراین و زلنسکی نزدیک است.

بررسی فساد

در ۲۰ می (جوزا)، در جلسه استماع کمیته فرعی کمیسیون تخصیص بودجه سنای امریکا، مارکو روبیو، وزیر امور خارجه امریکا، رسماً آغاز یک روند حسابرسی جامع از مقامات اوکراینی را اعلام کرد. روبیو تأکید کرد: «ما تمام کمک‌های مالی را به طور کامل بررسی خواهیم کرد. هم سیستم‌های نظارتی معمول و هم تیم‌های حسابرسی ویژه در بررسی جریان وجوه دخالت خواهند داشت. هرگونه تخلف یا تقلب مالی، مورد پیگرد قانونی دولت امریکا قرار خواهد گرفت.»

موضوع بررسی فساد در کمک‌های امریکا به اوکراین، پیش از این نیز بارها توسط امریکا به عنوان یک اهرم فشار مورد استفاده قرار گرفته بود. در ماه فبروری (دلو)، سناتور جاش هاوولی «لایحه حسابرسی کامل روند کمک به اوکراین» را ارائه کرد و پس از آن، سناتور جان کندی پیشنهاد ایجاد یک پست ویژه «نماینده ویژه در امور اوکراین» را برای نظارت بر کمک‌ها به اوکراین مطرح کرد. گفته می‌شود که بخش جدید کارآمد دولت (DOGE) که توسط ترمپ ایجاد شده، به تعدادی «سرنخ مالی قابل بررسی» دست یافته است.

در اوکراین، دولت زلنسکی با یک آزمون بقای بی‌سابقه روبه رو است. مقامات اوکراینی بارها پیشنهادات آتش‌بس روسیه را نادیده گرفته‌اند و اخیراً حملات پهپادی گسترده‌ای را به خاک روسیه انجام داده‌اند. همه این نشانه‌ها حاکی از آن است که اوکراین تمام تلاش خود را می‌کند تا شدت درگیری را حفظ کند تا از ادامه کمک‌های مالی غرب اطمینان حاصل کند. معاون دفتر زلنسکی، ورشووک، در بیانیه‌ای اعلام کرد: «جنگ برای مدت طولانی ادامه خواهد داشت و روسیه برای دهه‌ها یا حتی قرن‌ها دشمن ما خواهد بود.» اما نشانه‌های اخیر حاکی از آن است که امریکایی‌ها قبل از بیانیه زلنسکی تصمیم به «قطع رابطه» با او گرفته‌اند و این بیانیه فقط عزم امریکا را تقویت کرده است.

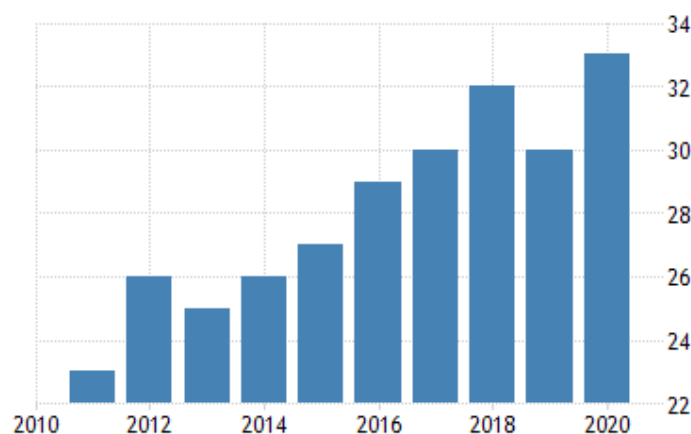
در حوزه رسانه‌ها، یک قانون نانوشته در غرب وجود دارد که بر اساس آن، باید بشدت از روایت‌های «درست» جامعه پیروی کرد. در اینجا هیچ تصادف و یا همزمانی وجود ندارد و هیچ «آزادی بیان» واقعی وجود ندارد. اقدامات اخیر رسانه‌های غربی در «تقدس‌زدایی»، «غیرقانونی جلوه دادن» و بدنام کردن زلنسکی و کل دولت اوکراین، بخوبی گویای این موضوع است.

وب‌سایت خبری «پولیتیکو» که همواره موضعی ضد روسی داشته است، اخیراً مقاله‌ای طولانی منتشر کرده و در آن به تفصیل نشان داده است که فساد در دولت اوکراین تا چه حد تکان‌دهنده است. این مقاله حتی به نقل از ژان کلود یونکر، رئیس سابق کمیسیون اروپا، می‌گوید: «هر کسی که با اوکراین تجارت می‌کند، می‌داند که این کشور در تمام سطوح جامعه مملو از فساد است.»

در ادامه، «دویچه وله» نیز به این جریان پیوست و به تفصیل به «رسوایی فساد جدید» در ناتو پرداخت و با جدیت برای مخاطبان اروپائی توضیح داد که کمک‌های نظامی به اوکراین فاقد شفافیت است. این مقاله به ویژه خاطرنشان می‌کند که به دلیل پابندی پارلمان اروپا به اصل «محرمانه بودن»، نظارت کافی بر کمک‌های مالی و نظامی ارسالی به اوکراین وجود ندارد و این امر منجر به گسترش فساد در روند کمکرسانی شده است.

پس از آن، «فایننشال تایمز» نیز گزارشی تحقیقی درباره فساد در اوکراین منتشر کرد. این گزارش بر اساس «اسناد درز کرده دولتی اوکراین، مواد قضائی و ده‌ها مصاحبه با مقامات تدارکات، تاجران اسلحه، تولیدکنندگان و کارآگاهان» تهیه شده است. دیدگاه اصلی آن این است که مقامات ارشد کییف از طریق خریدهای نظامی در بازار سیاه، ده‌ها میلیارد دالر از مالیات‌دهندگان غربی به جیب زده‌اند. اخیراً نیز یک تحقیق و نتایج آن توسط یک «گروه روزنامه‌نگار مستقل اوکراینی» در رسانه‌های غربی و شبکه‌های اجتماعی منتشر شده است. این تحقیق از «شبکه گسترده فساد» مرتبط با

افراد نزدیک به زلنسکی پرده برداشته است. به عنوان مثال، در این مقاله آمده است که «گروه فاسد» زلنسکی تنها در ساخت تأسیسات دفاعی نظامی در چند منطقه اوکراین، نزدیک به ۱ میلیارد دلار اختلاس کرده است. بدیهی است که هدف ترمپ از ایجاد تغییرات در صحنه سیاسی اوکراین، زلنسکی را بسیار نگران کرده است. او و دستیارانش نیز این نشانه‌ها را درک کرده‌اند و شروع به تلاش برای پنهان کردن ردپای گذشته کرده‌اند. شایعاتی وجود دارد مبنی بر این که زلنسکی ممکن است عامل اصلی قتل آندری پورتنوف، مشاور رئیس جمهور سابق اوکراین، یانوکوویچ، در اسپانیا باشد. زیرا او نگران بود که پورتنوف با ترمپ به توافق برسد و حجم زیادی از اطلاعات سیاه مربوط به تقریباً همه مقامات اوکراینی را که در طول سال‌ها جمع‌آوری کرده بود، به ترمپ تحویل دهد. اگر این موضوع صحت داشته باشد، پیامدهای بسیار جدی برای دولت زلنسکی و تصویر اوکراین در صحنه بین‌المللی خواهد داشت.

[تصویر نمودار شاخص فساد اوکراین]

اما زلنسکی دست‌آویزهای زیادی از خود به جای گذاشته است و تطهیر آن‌ها آسان نیست. برای امریکا (به ویژه ترمپ)، «پول» از همه چیز مقدس‌تر است. ترمپ اکنون مصمم است با تمرکز بر «تحقیق درباره اوکراین»، از زلنسکی نقطه ضعف بگیرد. او معتقد است که این روش در مقایسه با تهدیدهای ساده و بی‌پرده قبلی مبنی بر قطع کمک‌ها، مؤثرتر خواهد بود.

سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه در این باره اظهار داشت: «اوکراین تصور می‌کرد که غرب همیشه او را تحمل خواهد کرد، اما ترمپ درک متفاوتی از این موضوع نشان داد.» ظاهراً درک لاوروف درست است. بفرمائید، این ترجمه دقیق، شفاف و غیر تحت‌اللفظی متن:

امریکا دست به کار شد

زلنسکی تلاش می‌کند با اتخاذ مواضع تند و سرسختانه، امریکا را محکم به اربه جنگی اوکراین ببندد، اما ظاهراً ترمپ اجازه چنین کاری را نخواهد داد.

پس از تماس تلفونی پوتین و ترمپ، همان‌طور که انتظار می‌رفت، زلنسکی بار دیگر به طور علنی طرح صلح پایدار ترمپ برای اوکراین را رد کرد. او با لحنی قاطع اعلام کرد که دولت اوکراین «نه از خاک خود عقب‌نشینی خواهد کرد و نه اولتیماتوم روسیه را خواهد پذیرفت» و در عین حال تأکید کرد که «از هدف پیوستن به ناتو دست نخواهد کشید و

بی‌طرفی را اعلام نخواهد کرد.» این اظهارات مستقیماً با موضع صریح دولت ترمپ مبنی بر مخالفت با عضویت اوکراین در ناتو در تضاد است و به منزله اعلام جنگ علنی است.

پاسخ امریکا نیز به سرعت رسید: در ۲۰ می، روزنامه «واشنگتن پست» مقاله‌ای درباره درز اسناد داخلی دولت امریکا منتشر کرد که در آن آمده بود دولت ترمپ به سرعت طرحی را برای بازگرداندن دستکم ۲۰۰ هزار پناهنده اوکراینی تدوین کرده است. این طرح در ظاهر بر اصول «داوطلبانه» و «خودمختار» بودن تأکید دارد و به افرادی که به کشور خود باز می‌گردند، احتمالاً تا سقف ۱۰۰۰ دالر هدیه داده می‌شود. برای جلوگیری از این‌که حزب دموکرات، ترمپ را به انتقام‌گیری از زلنسکی و «تبنانی پنهانی» با پوتین متهم کند، دولت ترمپ این طرح بازگرداندن پناهندگان را شامل حال مهاجران دیگر کشورهای «عقب‌مانده» مانند هائیتی، افغانستان، لیبیا و سودان نیز کرده است.

علاوه بر این، گزارش‌هایی وجود دارد مبنی بر این که دولت ترمپ، طرح کمک‌های دولت بایدن به اوکراین را ۸۰ درصد کاهش داده است و مابقی نیز پس از اتمام، دیگر تمدید نخواهد شد (آخرین بسته کمک مالی تصویب‌شده در دوران دولت بایدن، تابستان امسال به پایان می‌رسد و دولت ترمپ پس از روی کار آمدن، هنوز هیچ طرح کمک جدیدی را تصویب نکرده است). همچنین، کنگره امریکا نیز هزینه‌های کمک نظامی به اوکراین را در بودجه سال مالی آینده لحاظ نکرده است.

بسیار طعنه‌آمیز است که طرح بازگرداندن پناهندگان ترمپ، به طور ناخواسته آرزوی دیرینه زلنسکی را برآورده کرده است. در ۲۰ می ۲۰۱۹، این رئیس‌جمهور که با سابقه بازیگری کمدی انتخاب شده بود، در سخنرانی مراسم تحلیف خود، با تقلید از شخصیت معروف خود در یک سریال تلویزیونی، خطاب به همه اوکراینی‌ها گفت: «ما به شما نیاز داریم تا با هم اوکراینی جدید و قدرتمند بسازیم!» اکنون آرزوی او «برآورده شده» است. علاوه بر طرح «بازگشت مهاجران» که توسط امریکا تدوین شده، کشورهای اروپائی که همواره از زلنسکی حمایت زبانی می‌کردند نیز اخیراً به طور فعال طرح‌های بازگشت مهاجران به اوکراین را اجراء می‌کنند.

بدیهی است که فشارهای مالی کشورهای اروپائی، دیگر به آن‌ها اجازه نمی‌دهد سطح کمک‌های قبلی را حفظ کنند و نمی‌توانند به پناهندگان اوکراینی که به کشور هایشان گریخته‌اند، مزایای رفاهی ارائه دهند.

این تغییرات سیاستی، تضاد شدیدی با چشم‌انداز زلنسکی در سال ۲۰۱۹ دارد که در مراسم تحلیف خود، خواستار ساختن اوکراینی جدید با همکاری همه اوکراینی‌ها شده بود. زلنسکی در پایان سخنرانی مراسم تحلیف خود وعده داد: «هم‌وطنان عزیز، من تمام زندگی‌ام تلاش کرده‌ام تا لیخنرا بر لبان اوکراینی‌ها بنشانم. این کار من است و رسالت من. در پنج سال آینده، تمام تلاش‌م را خواهم کرد تا دیگر اشک‌های شما را نبینم.»

اما واقعیت بسیار تلخ است: آمارهای رسمی اوکراین نشان می‌دهد که در دوران ریاست‌جمهوری زلنسکی، بیش از ۱۰ میلیون نفر از جمعیت این کشور کاسته شده است و ثبت‌نام افراد واجد شرایط خدمت سربازی که قصد فرار از کشور را دارند، در سه ماهه اول سال ۲۰۲۴ نسبت به مدت مشابه سال قبل، ۴۷ درصد افزایش یافته است. در حال حاضر، میزان مصرف روزانه مهمات ارتش اوکراین، بیش از ۳ برابر ظرفیت تولید ناتو است. در مواجهه با تشدید مداوم درگیری‌ها و کاهش کمک‌ها، وعده «دیگر اشک نریختن» زلنسکی در معرض خطر شکست قرار دارد و کاهش کنترل ارضی در میدان جنگ و «کسری اعتماد» در عرصه دیپلماسی، پایه‌های قدرت او را متزلزل می‌کند.

در مقابل، طرف روسی به طور مداوم سیگنال‌هایی را ارسال می‌کند. ماریا زاخارووا، سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه تأکید کرد که «اوکراین در سر یک دوراهی قرار دارد» و دیمیتری مدودف، معاون رئیس شورای امنیت روسیه هشدار داد که «این آخرین فرصت برای حفظ ویژگی‌های کشوری است، در غیر این صورت، تنها تسلیم بی‌قید و شرط

در انتظار آن خواهد بود.» در اصل، دو راه پیش روی دولت اوکراین وجود داشت: یا با حسن نیت با روسیه وارد مذاکره شود و به صلح دست یابد، یا به طرز ماهرانه‌ای با آمریکا تعامل کند و حمایت آمریکا و غرب را حفظ کند. اما تیم زلنسکی اصرار دارد که خطرناک‌ترین راه سوم را انتخاب کند: از یک طرف روابط خود را با روسیه تیره کند و از طرف دیگر با آمریکا به مشکل بخورد و تلاش کند با خون جوانان اوکراینی، رؤیای موهوم «پیوستن به ناتو» را به دست آورد.

این دقیقاً همان دلیلی است که ترمپ می‌خواهد زلنسکی را «مجازات» کند. بی‌تدبیری، ناسپاسی و طمع‌ورزی، احتمالاً تصویر ستندردی است که زلنسکی در ذهن ترمپ دارد.

طوفان معاملات ترمپ

به راه انداختن این طوفان بازرسی توسط ترمپ در اوکراین، در نهایت ناشی از تضاد بین محاسبات او و واقعیت اوکراین است.

از زمان بازگشت مجدد به کاخ سفید در سال ۲۰۲۵، ترمپ اوکراین را به عنوان یک «دارائی بد» در میان دارائی‌های ستراتیژیک آمریکا در نظر گرفته است. از نظر او، کمک‌های هنگفتی که آمریکا به اوکراین کرده، مانند ریختن پول در چاه بوده و نه تنها هیچ منفعتی به همراه نداشته، بلکه آمریکا را در باتلاقی فرو برده که خروج از آن دشوار است. بر اساس این شناخت، ترمپ شروع به اقدام کرد. اولین اقدام او، اعمال فشار حداکثری برای وادار کردن اوکراین به امضای «توافقات ماده معدنی» بود تا ابتداء با استفاده از منابع خاکی کمیاب اوکراین، هزینه‌های کمک آمریکا را جبران کند و سپس برای دستیابی به صلح بین روسیه و اوکراین در بلندمدت برنامه‌ریزی کند. با این حال، زلنسکی با این استدلال که «تضمین امنیتی وجود ندارد»، قاطعانه طرح کاهش تنش ارضی پیشنهادی آمریکا را رد کرد و این امر بدون شک روابط متزلزل آمریکا و اوکراین را بدتر کرد.

در این زمینه، دولت ترمپ تحقیقات در مورد کمک‌ها را آغاز کرد که نیت آن بسیار واضح است. اولاً، با طرح موضوع مبارزه با فساد، مشروعیت دولت زلنسکی را زیر سؤال می‌برد تا موانع را برای تغییر احتمالی دولت در اوکراین در آینده از بین ببرد. مسائلی مانند «بازار سیاه تدارکات نظامی» و «فساد در پروژه‌های دفاعی» که توسط بخش کارآمدی دولت آمریکا (DOGE) فاش شده است، با هجوم رسانه‌های غرب برای «تقدس‌زدائی» از زلنسکی همسو شده و به طور مشترک تصویری را که قبلاً آمریکا و غرب از زلنسکی به عنوان یک «مبارز دموکراسی» ساخته بودند، از بین می‌برد. این هاله محافظتی «مبارز دموکراسی» همان چیزی بود که آمریکا و غرب قبلاً به زلنسکی اعطا کرده بودند.

ثانیاً، این تحقیقات ابزار فشاری است که ترمپ در دست دارد و هدف آن وادار کردن اوکراین به امتیاز دادن در مذاکرات صلح است. هنگامی که زلنسکی از پذیرش طرح صلح ترمپ که شامل به رسمیت شناختن حاکمیت کریمه و انصراف از پیوستن به ناتو بود، خودداری کرد و به حملات پهلپادی به روسیه ادامه داد، ترمپ دلایل کافی برای ارتقای تحقیقات به «تحریم‌های» اساسی، از جمله کاهش ۸۰ درصدی کمک‌ها، تشویق بازگشت پناهندگان اوکراینی و قطع حمایت مالی با همکاری اروپا، به دست آورد.

مواضع سرسختانه زلنسکی با خواسته ترمپ برای «معامله سریع» در تضاد اساسی است و این دلیل اصلی نارضایتی شدید ترمپ از او است. وضعیت کنونی ارتش اوکراین در میدان جنگ امیدوارکننده نیست و میزان مصرف روزانه

مهمات آن بیش از سه برابر ظرفیت تولید ناتو است، اما زلنسکی همچنان بر مواضع سرسختانه خود مبنی بر «عدم عقب‌نشینی و عدم بی‌طرفی» اصرار دارد.

ترمپ که به خود اطمینان دارد، از این‌که زلنسکی «فقط به فکر زندگی سیاسی خود است» و خواسته‌های ترمپ را نادیده می‌گیرد، عمیقاً خشمگین است. این موضع لجوجانه نه تنها ترمپ را که به «واقع‌گرایی تجاری» پایبند است، کاملاً خشمگین کرده، بلکه زلنسکی را از «سپر دنیای آزاد» به مهره‌ای قربانی در عرصه ژئوپلیتیک تبدیل کرده است. خفه کردن زلنسکی توسط ترمپ، هم انتقام از «نافرمانی» گذشته اوست و هم توجیهی برای شکست مذاکرات استانبول: بحران اوکراین را به «لجاجت یک رژیم فاسد» نسبت می‌دهد تا انفعال امریکا و خود را در مسائل مربوطه توجیه کند. مسیر بحران اوکراین به طور فزاینده‌ای غیرقابل پیش‌بینی می‌شود و دولت زلنسکی در این طوفان با بحران‌های متعددی روبه‌رو است. این طوفان جدید، لایه‌ای از ابهام را بر آینده درگیری روسیه و اوکراین می‌افکند. این‌که اوکراین تحت فشار سنگین به سمت صلح پیش می‌رود یا در باتلاق جنگ بیشتر فرو می‌رود، چیزی است که تمام جهان منتظر دیدن آن است.